

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 236. Et hora nona exclamauit Iesus voce magna. v. 34.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

deant unitatem: qui etiam Iudaicam perfidiam à tua misericordia non repellis. Exaudi preces nostras quas pro illius populi occæcione deferimus ut agnita veritatis luce quæ Christus est, à suis tenebris eruantur.

§. 234. Et qui cum eo crucifixi erant, conuiciabantur ei. v. 32.

Sive unus personaliter, plures tamen repræsentans, siue multæ personæ fuerint, quæ conuiciabantur. Sat multi erant, & nimij erant. Habet hic mos humanus, ut si quem videant premi, facilem de eodem sibi triumphū polliceantur ignobiles animæ, & accurrentes etiam ipsi vigeant. Faciebant hoc Ministri verbi illi, qui Martyri in Equuleo insultabant, quasi non satis esset distentus manu carnificis.

O Anima mea noli sic insanire, & bruta fieri, ut vñquam homini afflido addas afflictionem. Misericordiam potius exerce, consolare, ostende, compati. Hoc humanum est, imò & quarundam ferarum, quæ passæ ferae & gementi compatiuntur.

§. 235. Et facta hora sexta tenebra factæ sunt per totam terram, usque in horam nonam. v. 33.

Intellige horam sextam more Iudeorum nempe meridie, implerat est, iunc Prophetia, & obtenebratus est sol vel occubuit eis in meridie, erat autem in Hispania & vicinis locis Hora nona ante meridiem, in occidua India Hora sexta matutina, in extrema India orientali hora tertia post meridiem, & sic omnes orbis partes potuerunt videre obscurationem solis insolitam.

In his tenebris vere poterat dicere Sponsa Sponso suo, ostende mihi ubi pascas vbi cubes in meridie, & ego & quiuis Christianus dicat, ostende obsecro Domine crebro memoriam meæ, vbi cubaueris in illo meridie, quando tenebra factæ sunt super vniuersam terram: nempe crucifixionis tuæ cogitatio subeat, cum meridie pulsatur ad signum salutationis Angelicæ.

Potes igitur Christiane in meridie honorare passionem Domini hoc vel simili modo 1. Tenebrae factæ circa horam nouam, cum penderet in cruce Dominus. Ave Maria &c. 2. Et circa horam nonam exclamauit voce magna. Ave Maria. 3. Pater in manus tuas commendo spiritum meum, Ave Maria &c. Credo enim magni esse meriti indies illo vel simili modo meminisse mortis Domini.

§. 236. Et hora nona exclamauit Iesus voce magna. v. 34.

Iesus tendens ad occasum vitæ, circa terram post meridiem, conditurus

turus testamentum ad patrem conuocando quodammodo omnes creaturas in testimonium suæ acerbissimæ passionis & mortis quam patet et pro omnibus reficiendis maximè rationalibus exclamauit ut attenderent, & considerarent, si est dolor sicut dolor eius, si non superque satis fecisset pro ijs redimendis, si quid deesset, & si quæ sanguinis gutta supereisset, paratum adhuc se pro illis effundere, ex puro amore cordis quo diligeret salutem & vitam hominum.

O Redemptor meus, quomodo potuisti, tam magna voce clamare, ita exsuccus, ita exhaustus! credo quod tua diuinitas supra omnem naturam modum sustentavit, & animauit humanitatem illam suam, alias milles fuisset examinanda. Quid igitur dicam? quid gratiae tam copiosæ redemptioni rependam? Sperabo in te non frangar pusillanimitate, dicam mihi: Apud Dominum misericordia & vere copiosa redemptio.

§. 237. Dicent: Eli Eli Lamma Sabacthani. Quod est interpretatum Deus meus Deus meus ut quid dereliquisti me. v. 34.

Ego audiens ista clamasse Dominum & timeo & gaudeo. gaudeo, quod pro me Saluator tam dura sustinuerit, ut ad talem clamorem sit adactus. Timeo, diuini iudicij altitudinem & profundum, qui tam leuere in dilectissimo filio suo peccata nostra castigauit. Quid igitur faciam: pauper & tenuis sum ego, & sapientia Hominum non est mecum.

Ego pactum hoc hodie tecum pacisco Domine mi, ut quoties in missa vel ipse dixerit Pater noster, aut cœtuero aut cantari ab alio audilero, semper haec septem petitiones sint memoria Sanctorum verborum tuorum septem in ara crucis prolatorum; & cum patena me signauero & vultum sic operuero tunc representem populo tenebras factas super vniuersam terram.

§. 238. Et quidam de circumstantibus dicebant. Ecce Eliam vocat. v. 35.

Inter cætera tormenta quibus homines se affligunt etiam est illud, quod verba unius alter detorqueat longe aliter, quam loquens intendit & iocum risumque ex tali detorsione captare intendit. Hoc fecerunt in Domino illusores. Eloi, flexerunt in Eliam, quasi Deo deserto iam non illum amplius invocaret, sed unum ex sanctis, Eliam scilicet. Faciunt hoc hodie quoque membris Christi desertores eius. Si quis dicit S. Maria ora pro me apud Deum illum calumniantur deseruisse Deum, confregisse ad sanctos, cum & Deum retinuerit & SS. non abnegarit.

Deus